

บทที่ 5

บทสรุป

อภิปรายผลการวิจัย

ดินป่าไม้เป็นดินที่มีอินทรีย์ตูเป็นองค์ประกอบสูงจึงเป็นแหล่งอาหารเหมาะสมต่อการเจริญของจุลินทรีย์หลากหลายชนิด การคัดแยกแบคทีเรียผลิตเอนไซม์ไลเปสคลังน้ำสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ruiz, Pastor and Diaz (2005); Pennanen, et al. (1999) ที่สามารถคัดแยกแบคทีเรียได้มากกว่าจุลินทรีย์ชนิดอื่นจากดินป่าไม้ โดยจำนวนของแบคทีเรียแกรมลบพบมากกว่าแบคทีเรียแกรมบวกนั้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ Grayston and Prescott (2005) ที่ตรวจวิเคราะห์จำนวนและชนิดของจุลินทรีย์ในดินป่าไม้ เช่นเดียวกับ Whang and Hattori (1988) ที่พบว่ามากกว่า 95 เปอร์เซ็นต์ของ Oligotrophic bacteria ที่แยกได้จากดินป่าไม้เป็นแบคทีเรียแกรมลบ โดยทั่วไปแล้วแบคทีเรียนี้มีตั้งแต่ 5×10^3 ถึง 1×10^4 ในดิน 1 กรัม (Torsvik, Goksoyr and Daee, 1990, pp. 782-787; Rosch, Mergel and Bothe, 2002, pp. 3818-3829)

การคัดเลือกแบคทีเรียผลิตเอนไซม์ไลเปสขั้นต้น โดยใช้ค่าดัชนีเอนไซม์ในการพิจารณาพบว่ามีแบคทีเรียผลิตเอนไซม์ไลเปสที่มีค่าดัชนีเอนไซม์ตั้งแต่ 2 ขึ้นไปภายในระยะเวลา 48 ชั่วโมง ทั้งนี้ค่าดัชนีเอนไซม์ตั้งกล่าว ถือว่าเป็นแบคทีเรียผลิตเอนไซม์ไลเปสที่มีประสิทธิภาพดี (Ionita, et al., 1996, pp. 147-151; Saxena, 1999, pp. 1-18) De Morose และ Chandan (1982) พบว่าค่าดัชนีเอนไซม์จะมีแนวโน้มสอดคล้องค่ากิจกรรมของเอนไซม์ คือ ถ้าค่าดัชนีเอนไซม์สูงก็จะมีค่ากิจกรรมของเอนไซม์สูงเท่านั้น

การคัดเลือกแบคทีเรียผลิตเอนไซม์ไลเปสขั้นยืนยัน โดยวัดความสามารถในการผลิตกรดไอกะนันในอาหารเหลวทดสอบ และวิเคราะห์ค่ากิจกรรมของเอนไซม์ไลเปสในอาหาร olive oil แบคทีเรียผลิตเอนไซม์ไลเปส 7 ไอโซเลท สามารถเปลี่ยนสีของ bromocresol purple ภายใน 24 ชั่วโมง แต่แบคทีเรียผลิตเอนไซม์ไลเปส 39 ไอโซเลทเปลี่ยนสีของ bromocresol purple ได้ภายใน 48 ชั่วโมง ความสามารถในการผลิตกรดไอกะนัน และค่ากิจกรรมของเอนไซม์ไม่มีความสัมพันธ์กันในเชิงบิณฑ์ แบคทีเรียบางไอโซเลทที่เปลี่ยนสีของ bromocresol purple ได้รวดเร็ว แต่ให้ค่ากิจกรรมของเอนไซม์ต่ำ เนื่องจากพิเศษอาหารทดสอบความสามารถในการผลิตกรดไอกะนันเป็นกรด แต่พิเศษอาหารวิเคราะห์ค่ากิจกรรมของเอนไซม์เป็นกลาง และมีผลเชิงมาร์บอเนตช่วยปรับพิเศษให้เป็นกลางอย่างสม่ำเสมอ แบคทีเรียจะผลิตเอนไซม์ไลเปสได้ดีในช่วงพิเศษแตกต่างกัน แบคทีเรียบางสายพันธุ์เจริญและผลิตเอนไซม์ไลเปสในช่วงพิเศษเป็นกรด

เช่น *P. cepacia* เจริญและพบกิจกรรมของเอนไซม์สูงในช่วงพีโอด 5.5 -6.5 (Sugihara, et al., 1992, pp. 211-216) แบคทีเรียบางสายพันธุ์เจริญและผลิตเอนไซม์ไลเปสพีโอดเป็นกลาง เช่น *Bacillus* sp. สายพันธุ์ทนอุณหภูมิสูง เจริญและผลิตเอนไซม์ไลเปสพีโอด 7 (Handelsman and Shoham, 1994, pp. 435-443) และแบคทีเรียบางสายพันธุ์เจริญและผลิตเอนไซม์ไลเปสช่วงพีโอดที่เป็นเบส เช่น *B. licheniformis* และ *P. fluorescens* AK102 เจริญและผลิตเอนไซม์ไลเปสช่วงพีโอด 8 – 10 (Kojima, et al., 1994, pp. 1564-1568; Horani, 1996, pp. 399-401) ค่าที่วิเคราะห์ได้จะไม่สัมพันธ์กัน อายุไคร็ติกาตามแบคทีเรียผลิตเอนไซม์ที่ให้ค่าความสามารถในการผลิตกรดไขมันสูงมีแนวโน้มที่จะให้ค่ากิจกรรมของเอนไซม์สูงเช่นกัน

จากการศึกษาปัจจัยที่เหมาะสมต่อการเจริญและผลิตเอนไซม์ไลเปสของแบคทีเรีย ทั้ง 3 ไอโซเลทที่คัดเลือก มีระยะ lag 4 ชั่วโมง หลังจากนั้นจะเข้าสู่ระยะ log จนถึงชั่วโมงที่ 9 จึงเริ่มเข้าสู่ระยะ stationary แบคทีเรียทั้ง 3 ไอโซเลท ผลิตเอนไซม์ไลเปสในระยะ stationary เช่นเดียวกับ *P. aeruginosa* EF2 (Gilbert, et al., 1991, pp. 2223-2229) *P. cepacia* (Sugihara, et al., 1992, pp. 598-603) *Bacillus* sp. (Handelsman and Shoham, 1994, pp. 435-443) และ *B. licheniformis* (Horani, 1996, pp. 399-401) และผลิตเอนไซม์กลุ่ม extracellular lipase ซึ่งแบคทีเรียและจุลินทรีย์ส่วนใหญ่ผลิตเอนไซม์ไลเปสในกลุ่มนี้ เช่น *P. aeruginosa* (Stuer, et al., 1986, pp. 1070-1074) *P. fluorescens* (Paquette and Mckellar, 1986, pp. 655-658) *S. hyicus* (Ayora, Lindgren and Gotz, 1994, p. 3218) *A. calcoaceticus* (Kok, et al., 1995, p. 803) *B. thermoglucosidasius*, *B. stearothermophilus*, *B. subtilis* (Hamid, et al., 2003, pp. 961-968) และ *S. epidermidis* (Joseph, et al., 2007, pp. 39-48)

อุณหภูมิเป็นปัจจัยแวดล้อมสำคัญที่มีผลต่อการเจริญ ปฏิกิริยาเคมีที่เกิดขึ้นภายในเซลล์ การทำงานของเอนไซม์ และมีผลต่อความคงตัวของเอนไซม์ภายในเซลล์ โดยอุณหภูมิที่สูงขึ้นจะเร่งขั้นตอนการทำงานของเอนไซม์เพิ่มขึ้น แต่อุณหภูมิสูงเกินไปจะทำให้เอนไซม์หรือโปรตีนภายในเซลล์เสียสภาพการทำงาน ดังนั้นอุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการเจริญของแบคทีเรียจึงเป็นอุณหภูมิที่เร่งปฏิกิริยาเคมีในเซลล์ได้สูงสุดโดยไม่ทำให้เอนไซม์และโปรตีนเสียคุณสมบัติไป (Daniel, 1995, pp. 1-420) นอกจากนี้อุณหภูมิมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงสมบัติทางกายภาพของไลปิด ที่อุณหภูมิเหมาะสมไลปิดจะอยู่ในรูปของเหลว ทำให้อัตราการแพร่ การถ่ายเทมวลสารและการละลายเพิ่มขึ้น จึงทำให้แบคทีเรียและเอนไซม์ไลเปสเข้าทำปฏิกิริยาได้ง่ายขึ้น (Becker, et al., 1999, pp. 653-660) อุณหภูมิเหมาะสมต่อการเจริญและผลิตเอนไซม์ไลเปสของแบคทีเรียทั้ง 3 ไอโซเลทคือ 30 องศาเซลเซียส และงานวิจัยนี้ใช้อุณหภูมิต่างกันกว่าในการคัดแยกแบคทีเรียตั้งแต่เดิมต้น จึง

เป็นไปได้ว่าทำให้คัดแยกได้เฉพาะแบคทีเรียผลิตเอนไซม์ไลප์สที่สามารถเจริญเติบโตในอุณหภูมินี้เท่านั้น ช่วงอุณหภูมิ 25 – 45 องศาเซลเซียสเหมาะสมต่อการเจริญของแบคทีเรียกลุ่ม mesophiles ที่สามารถคัดแยกได้ในประเทศไทยและประเทศที่มีลักษณะภูมิอากาศร้อนชื้น รายงานวิจัยหลายฉบับพบว่าอุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการเจริญเป็นอุณหภูมิที่เหมาะสมต่อกิจกรรมของเอนไซม์ไลป์ส ของแบคทีเรีย เช่นกัน (Chappe, et al., 1994, pp. 103-114; Talon, et al., 1995, pp. 11-16; Schuepp, et al., 1996, pp. 225-232)

พีเอชเป็นปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่ออัตราการเจริญและระบบเมtabolismusของแบคทีเรีย โดยอัตราการเจริญของแบคทีเรียจะลดลงเมื่อพีเอชสูงหรือต่ำกว่าพีเอชที่เหมาะสม แบคทีเรียผลิตเอนไซม์ไลป์สทั้ง 3 ไอโซเลท พีเอช 9 เหมาะสมในการเพาะเลี้ยงเพื่อผลิตเอนไซม์ไลป์ส ผลที่ได้สอดคล้องกับกรณีของ *P. fluorescens* AK102 ซึ่งเจริญและผลิตเอนไซม์ไลป์สช่วงพีเอช 8 – 10 (Kojima, et al., 1994) เอนไซม์ไลป์สที่ผลิตจากจุลินทรีย์จะมีประสิทธิภาพการทำงานของเอนไซม์สูงสุดที่พีเอชเดียวกับพีเอชที่เหมาะสมต่อการเจริญ (Sugihara, et al., 1992; Horani, 1996, pp. 399-401)

ออกซิเจนมีความสำคัญต่อการเจริญของแบคทีเรียที่ต้องการอากาศ ออกซิเจนเป็นตัวรับ อิเล็กตรอนตัวสุดท้ายในกระบวนการหายใจ การเพาะเลี้ยงแบคทีเรียที่ต้องการออกซิเจนในสภาพที่มีปริมาณออกซิเจนเหมาะสมแบคทีเรียจะเจริญได้ดี เมื่อจากแบคทีเรียสามารถถ่ายออกซิเจนจากอาหารและสร้างพลังงานสูง ผลให้มีพลังงานเพียงพอต่อการนำไปใช้ในกระบวนการสร้างสารชีวโมเลกุลที่เป็นองค์ประกอบต่างๆ ภายในเซลล์ได้ดี แบคทีเรียสามารถใช้ออกซิเจนได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อออยู่ในรูปของเหลว แต่ออกซิเจนจะมีข้อจำกัดคือ จะละลายได้ในปริมาณที่น้อยกว่าสารอาหารอื่น (Diniel, et al., 1979, pp. 157-193) การใช้เครื่องเขย่าในการให้อากาศทำให้เกิดการถ่ายเทของออกซิเจนและทำให้มีอัตราการละลายของออกซิเจนเพิ่มขึ้น (Solomons, 1969, p. 331) การเพาะเลี้ยงบนเครื่องเขย่าความเร็ว 200 รอบต่อนาที เหมาะสมต่อปริมาณออกซิเจนที่แบคทีเรียทั้ง 3 ไอโซเลทนำไปผลิตเอนไซม์ไลป์ส *Burkholderia* sp. C20 ผลิตเอนไซม์ไลป์สได้ เมื่อเพาะเลี้ยงในอาหารบนเครื่องเขย่าความเร็ว 200 รอบต่อนาที (Liu et al., 2006, pp. 1940-1944) เช่นเดียวกับ Park and Lee (2005) พบว่า *Burkholderia* sp. ผลิตเอนไซม์ไลป์สสูงสุดในอาหารบนเครื่องเขย่าความเร็ว 200 รอบต่อนาที แต่ความเร็ว 150 รอบนาที เหมาะสมต่อการเจริญของแบคทีเรียทั้ง 3 ไอโซเลท (พิจารณาจากนักเซลล์แห่ง) อัตราความเร็วที่เหมาะสมมีผลต่อการแตกตัวของน้ำมันให้มีขนาดเล็กลง เพิ่มพื้นที่สัมผัสระหว่างสับสเตรทกับชั้นน้ำ เพราะเอนไซม์

“ไลเปสจะเร่งปฏิกิริยาบริเวณชั้นน้ำกับสบสเตรท (oil - water interface) (Macrae, 1983, pp. 243-246)

ระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการเก็บเกี่ยวเซลล์แบคทีเรียผลิตเอนไซม์ไลเปส คือ 48 ชั่วโมง ซึ่งเป็นระยะ early stationary ทั้งนี้แบคทีเรียทั้ง 3 ไอโซเลทเริ่มผลิตเอนไซม์ไลเปสและมีค่ากิจกรรมสูงสุดในระยะที่มีการเจริญ จึงจัดเอนไซม์ไลเปสเป็น growth-associated product (Aiba, et al., 1965, p. 333) หรือ primary metabolites (Bailey and Ollis, 1986, p.984) ผลการทดลองดังกล่าวสอดคล้องกับ *Alcaligenes* sp. ที่ผลิตเอนไซม์ไลเปสสูงสุดในช่วงปลายของระยะ log ต่อช่วงต้นของระยะ stationary หรือระยะ early stationary (Kokusho, et al., 1982, pp. 1743-1750) ทั้งนี้ช่วงเวลาที่เหมาะสมต่อการเจริญ และผลิตเอนไซม์ไลเปสของแบคทีเรีย จะแตกต่างกัน ขึ้นกับสายพันธุ์และสารอาหารที่ใช้เพาะเลี้ยง จากผลการทดลองเมื่อพิจารณาอัตราการเจริญและ การผลิตเอนไซม์ไลเปสของแบคทีเรียผลิตเอนไซม์ไลเปสทั้ง 3 ไอโซเลท พบร้า อัตราการเจริญไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการผลิตเอนไซม์ไลเปสของไอโซเลท TC44 สอดคล้องกับรายงานของ Makhzoum, Knapp and Owusu, 1995; Kramer, 1971)

ชนิดและปริมาณของแหล่งคาร์บอนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเจริญและกิจกรรมของเอนไซม์ไลเปสของแบคทีเรีย เอนไซม์ไลเปสจะย่อยสลายไขปีดได้ผลิตภัณฑ์เป็นกรดไขมันและกลีเซอรอล โดยกรดไขมันจะย่อยสลายต่อในวิธีเบต้าออกซิเดชัน จนได้ acetyl CoA ส่วนกลีเซอรอล จะถูก metambo ไลซ์ภายในเซลล์ ได้เป็น glyceraldehyde-3-phosphate ซึ่งใช้เป็นตัวกลางในวิถี “ไกลโคไลซีส ก่อนเข้าสู่พรูเกต และวูจักร” ต่อคาร์บอนซิลิกแอกซิດ จนได้ acetyl CoA ซึ่งเป็นสารตัวกลางที่ใช้ผลิตพลังงานให้กับเซลล์ (Campbell, 1999, pp. 577- 585) แหล่งคาร์บอนสำหรับผลิตเอนไซม์ไลเปสจากจุลินทรีย์เป็นน้ำมันจากพืชชนิดต่าง ๆ (Kojima, et al., 1994, pp. 1564-1568) การศึกษาแหล่งคาร์บอนและความเข้มข้นที่เหมาะสมต่อการผลิตเอนไซม์ไลเปสของแบคทีเรียผลิตเอนไซม์ไลเปสทั้ง 3 ไอโซเลทเลือกใช้แหล่งคาร์บอนจากน้ำมันพืช 3 ชนิด คือ น้ำมันมะกอก น้ำมันถั่วเหลือง และน้ำมันปาล์มซึ่งน้ำมันพืชทั้งสามชนิดมีชนิดของกรดไขมันที่เป็นองค์ประกอบแตกต่างกัน น้ำมันมะกอกมีกรดโอลิโกทีนพันธุ์ 1 ตำแหน่ง (C18:1) ในน้ำมันถั่วเหลืองมีกรดตอลิโนเลอิกที่มีพันธุ์ 2 ตำแหน่ง (C18:2) และน้ำมันปาล์มน้ำมันมีกรดปาล์มมิติกซึ่งเป็นกรดไขมันอิมตัว (C16:0) เป็นองค์ประกอบสำคัญ (Gunstone, 1996, pp. 63-94) ความเข้มข้นของแหล่งคาร์บอนจากน้ำมันพืชบางชนิดถ้ามากกว่า 4 เปอร์เซ็นต์ จะยับยั้งกิจกรรมของเอนไซม์ไลเปสของแบคทีเรีย (Becker, et al., 1999, pp. 653-660) แหล่งคาร์บอนที่เหมาะสมต่อการผลิตเอนไซม์ไลเปสแบคทีเรียไอโซเลท KS11 และ TC44 คือน้ำมันมะกอกความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์

สอดคล้องกับรายงานของ Wang, et al. (1995) พบว่า *Bacillus* sp. A30-1 (ATCC 53841) ผลิตเอนไซม์ไลเปสได้สูงสุดเมื่อเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีน้ำมันมะกอกเป็นแหล่งคาร์บอน แหล่งคาร์บอนที่เหมาะสมต่อการผลิตเอนไซม์ไลเปสของแบคทีเรียไอโซเลท TC16 คือ น้ำมันถั่วเหลืองความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์ สอดรับกับงานวิจัยของ Lee, et al. (1999) พบว่า *B. thermolevorans* ID-1 เจริญและผลิตเอนไซม์ไลเปสได้ดีในอาหารที่มีน้ำมันถั่วเหลือง รายงานวิจัยดังกล่าวซึ่งให้เห็นว่า เอนไซม์ไลเปสจากแบคทีเรียมีความจำเพาะต่อชนิดและปริมาณของไอลิปท์ที่เป็นองค์ประกอบ โดยขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ของแบคทีเรีย ชั้นแบคทีเรียบางสายพันธุ์จะจำเพาะต่อชนิดของกรดไขมัน เช่น เอนไซม์ไลเปสจาก *P. aeruginosa* MB 5001 มีความจำเพาะต่อกรดไขมันไม่อิมตัวมากกว่ากรดไขมันอิมตัว (Chartrain, et al., 1993, pp. 575-580) *P. aeruginosa* YS-7 จำเพาะกับกรดโอลีอิกมากกว่าไอลิปอีน (Shabtai and Daya-Mishne, 1992, pp. 174-180) และเอนไซม์ไลเปสจาก *P. simplicissimum* จำเพาะต่อกรดปาล์มมิติก (Stamatis, et al., 1993, pp. 103-110) นอกจากนี้ แบคทีเรียทั้ง 3 ไอโซเลทผลิตเอนไซม์ไลเปสออกมายield ในปริมาณสูงขึ้นเมื่อมีน้ำมันพืชปริมาณพอดีจะเป็นตัวกระตุ้น เช่นเดียวกับรายงานของ Kosugi and Kamibayashi (1971) แต่มีแบคทีเรียบางสายพันธุ์ เช่น *P. fragi* ผลิตเอนไซม์ไลเปสโดยไม่ต้องการไตรกลีเซอไรด์กระตุ้น (Watanabe, et al., 1977, pp. 1353-1358) นอกจากนี้ Suzuki, et al. (1988) พบว่าปริมาณของไตรกลีเซอไรด์มากเกินไปจะยับยั้งการผลิตเอนไซม์ไลเปส

ชนิดและปริมาณของแหล่งในต่อเจนที่เหมาะสมต่อการผลิตเอนไซม์ไลเปสของแบคทีเรียทั้ง 3 ไอโซเลท มีความแตกต่างกัน แหล่งในต่อเจนที่เหมาะสมต่อการผลิตเอนไซม์ไลเปสของไอโซเลท KS11 และ TC44 คือ แอมโมเนียมชัลเฟต เข้มข้น 0.25 และ 0.2 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ Mulligan and Gibbs (1989) พบว่า *P. aeruginosa* ผลิตเอนไซม์ไลเปสลดลงเมื่อปริมาณของแอมโมเนียมชัลเฟตเพิ่มขึ้น ชนิดและปริมาณของแหล่งในต่อเจนที่เหมาะสมต่อการผลิตเอนไซม์ไลเปสของไอโซเลท TC16 คือ ยีสต์เอ็กแทริกซ์ความเข้มข้น 0.35 เปอร์เซ็นต์ Stanbury, et al. (1995) พบว่า แบคทีเรียบางสายพันธุ์เจริญและผลิตเอนไซม์ไลเปสในอาหารที่มีแหล่งในต่อเจนเป็นสารอินทรีย์ เช่น เปปไทด์ ยีสต์เอ็กแทริกซ์ บีฟเอ็กซ์แทริกซ์ สอดคล้องกับรายงานของ Kumar, et al. (2005) พบว่าแหล่งในต่อเจนที่ดีที่สุดสำหรับการผลิตเอนไซม์ไลเปสในอาหารที่มีทริปโตินและเปปไทด์เป็นแหล่งในต่อเจน (Cordenons, et al., 1996, pp. 633-638) สารอินทรีย์เป็นแหล่งในต่อเจนที่เหมาะสมต่อการผลิตเอนไซม์ไลเปสของแบคทีเรียหลายสายพันธุ์ แต่สารอินทรีย์ดังที่กล่าวมานำมาใช้เป็นแหล่งในต่อเจนผลิตเอนไซม์ไลเปสในระดับคุณภาพรวมเป็นไปได้ยาก

เพาะสารอินทรีย์มีราคาสูง (Parekh, et al., 1999, pp.152-157) ในอุตสาหกรรมผลิตเอนไซม์ นิยมใช้แหล่งในต่อเจนจากสารอินทรีย์ที่มีราคาถูกกว่ามากทั้งแทน เช่น แอมโมเนียมชัลเฟต์ แอมโมเนียมคลอไรด์ และแอมโมเนียมไดไฮดรอเจนฟอตเฟต นิยมใช้เป็นแหล่งในต่อเจนใน อุตสาหกรรมการผลิตเอนไซม์ (Solomons, 1969, p. 331)

เมื่อจัดจำแนกชนิดแบคทีเรียผลิตเอนไซม์ไลප์สทั้ง 3 โภชนาณ โดยการเบรี่ยบเทียบ ลำดับนิวคลีโอไทด์ของ small subunit ribosomal DNA (SSU rDNA) หรือ 16S rDNA พบร่วม KS11, TC16 และ TC44 คือ *Burkholderia metallica* ทั้งนี้ Vanlaere, et al. (2008) รายงานว่า *B. metallica* เป็นสปีชีส์ใหม่ของแบคทีเรียกลุ่ม *Burkholderia cepacia* complex และยังไม่มี รายงานการนำ *B. metallica* มาประยุกต์ใช้ในการผลิตเอนไซม์ไลಪ์ส *Burkholderia* หลายชนิด ถูกนำไปประยุกต์ใช้ผลิตเอนไซม์ไลป์สในอุตสาหกรรมผลิตสารซักล้าง (Pooja, et al., 2001, pp. 187-192) อุตสาหกรรมสังเคราะห์สารเคมี (Wei and Wu, 2008, pp. 79-88) และในรูปแบบ เชลล์ริงใช้ผลิตเอนไซม์ไลป์สข่าวร่างปฎิกริยาในสารละลายอินทรีย์ (Hara, Hanefeld and Kanerva, 2009, pp. 250-256) จากรายงานการผลิตเอนไซม์ไลป์สของ *Burkholderia* สปีชีส์อื่นๆ ในกลุ่ม *Burkholderia cepacia* complex จึงคาดว่าจะสามารถนำ *B. metallica* สายพันธุ์แยก ได้จากการศึกษารังนี้ไปประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมผลิตสารซักล้างหรือการสังเคราะห์สารเคมีเพื่อ เป็นสารตั้งต้นในอุตสาหกรรม

สรุปผลการวิจัย

คัดแยกแบคทีเรียผลิตเอนไซม์ไลป์สจำนวน 326 โภชนาณ จากดินป่าไม้ 64 ตัวอย่าง การคัดเลือกขึ้นต้นพบแบคทีเรียผลิตเอนไซม์ไลป์สปรสติธิภาพดีจำนวน 46 โภชนาณ และจาก การคัดเลือกในขั้นยืนยัน พบร่วมแบคทีเรียผลิตเอนไซม์ไลป์สปรสติธิภาพดี 3 โภชนาณ คือ KS11, TC16 และ TC44

สภาวะที่เหมาะสมต่อการผลิตเอนไซม์ไลป์สของแบคทีเรียโภชนาณ KS11 คือ เพาะเลี้ยง ในอาหารที่มีน้ำมันมะกอกเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์ เป็นแหล่งคาร์บอน และแอมโมเนียมชัลเฟต์เข้มข้น 0.25 เปอร์เซ็นต์ เป็นแหล่งในต่อเจน พีเอช 9 บ่มบนเครื่องขยายคุณภาพ 30 องศาเซลเซียส ความเร็ว 200 รอบต่อนาที เก็บเกี่ยวผลผลิตเอนไซม์ชั่วโมงที่ 48 ให้ค่ากิจกรรมจำเพาะของ เอนไซม์ไลป์ส 72.76 U/mg protein

สภาวะที่เหมาะสมต่อการผลิตเอนไซม์ไลป์สของแบคทีเรียโภชนาณ TC16 คือ เพาะเลี้ยง ในอาหารที่มีแหล่งคาร์บอนเป็นน้ำมันถั่วเหลืองเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์ และยีสต์เอ็กซ์แทร็กซ์ 0.35 เปอร์เซ็นต์ เป็นแหล่งในต่อเจน พีเอช 9 บ่มบนเครื่องขยายคุณภาพ 30 องศาเซลเซียส

ความเร็ว 200 รอบต่อนาที เก็บเกี่ยวผลผลิตเอนไซม์ชั่วโมงที่ 48 ให้ค่ากิจกรรมจำเพาะของเอนไซม์ไลเปส $77.43 \text{ U/mg protein}$

สภาวะที่เหมาะสมต่อการผลิตเอนไซม์ไลเปสของแบคทีเรียโคลิเจท TC44 คือ เพาะเลี้ยงในอาหารที่มีแหล่งคาร์บอนเป็นน้ำมันมะกอกเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์ และแอมโนเนียมชัลเฟต เข้มข้น 0.2 เปอร์เซ็นต์ เป็นแหล่งไนโตรเจน พีเอช 9 บ่มบนเครื่องเบี่ยงควบคุมอุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ความเร็ว 200 รอบต่อนาที เก็บเกี่ยวผลผลิตเอนไซม์ชั่วโมงที่ 48 ให้ค่ากิจกรรมจำเพาะของเอนไซม์ไลเปส $70.72 \text{ U/mg protein}$

แบคทีเรียสายพันธุ์ KS11, TC16 และ TC44 คือ *Burkholderia metallica* ซึ่งอยู่ในกลุ่มของ *Burkholderia cepacia* complex

ข้อเสนอแนะ

ควรคัดแยกแบคทีเรียผลิตเอนไซม์ไลเปสสายพันธุ์ทนอุณหภูมิสูงเพื่อให้เหมาะสมสำหรับประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมของประเทศไทย นอกจากนี้ควรปรับปรุงพันธุกรรมของแบคทีเรียผลิตเอนไซม์ไลเปสที่คัดเลือกได้เพื่อให้เหมาะสมสำหรับการผลิตเอนไซม์ไลเปสมากขึ้น